

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL

Széchenyi-utca 34-ik szám. SZELENYI és TÁPÁ nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

RUTKAY MENYHÉRT.

Helyettes szerkesztő:

BUDAI JÓZSEF.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2-50 kor
Egyes szám ára 14 fill.

Népiptás.

(Két czikk.)

I.

Krassó-Szörény megye hazánknak leg-aldottabb vidékeihez tartozik. Gabnája, bora, repceje bőven terem, hegyeit gyönyörű erdőségek fedik, bérceiben kőszén és vas bőven van, ásványforrásai világhírűek.

Ezen a Gözen földjén egyszerre csak felüti fejét a szegénység és a nép olyan inségbe jut, mely minden képzelhetőt meghalad. A vármegye urainak szemét szur az óriási züllés és kiküldik a mult év végén főjegyzőjüket két más megyei bizottsági taggal a baj kutfejének kifürkészésére.

A kiküldöttek aztán végig járták a vármegyét és megállapították, hogy Friedmann, Tauber és Unger urak, szövetkezve egy sereg hozzájuk hasonló felfogású jó madárral, a szó szoros értelmében kifosztogatták a szerencsétlen lakosságot. Hogy ezek az emberek véletlenül zsidók, az mellékes dolog. Lehetek volna szintugy keresztyének, mint pl. Háromszék megyében, hol székely uzsorások fosztogatják saját véreiket.

A vizsgálat igazán vérlázító adatokat hozott napfényre. Az uzsorás urak pl. a megszorult parasztnak egy zsák fekete lisztet adtak 18 frt értékben, nagyon ügyelve arra, hogy a fizetési határidő akkorra essék, mikor a parasztnak fizetni nem tud, pénze nincsen. A hitelező ekkor megszorítja az adóst és pörrel fenyegeti, ha alá nem ír neki 18 frt helyett egy 36 frtos váltót. Esztendő múlva már 72 frtos váltót írat alá vele s ha fizetni ekkor sem tud, megint csak növekszik az ő terhe lavinára módra mindaddig, míg végre a zsák buza elnyeli a szegény oláh parasztnak telkét, földjét, összes vagyonát!

A derék liberális hitelezők más uton is megsegítik a szegény parasztnak. Adnak neki tavaszkor két sovány sertést 25 frt értékben. Ezeket a parasztnak köteles télre felében felhizlalni. A hizott

sertésből a hitelező választ, a parasztnak pedig a neki maradott disznóért köteles a hitelezőnek 25 frt vételért is visszafizetni. Mert így kívánja ezt a legújabb felfogású liberálizmus.

Máskor ismét husz forint előleget kap a parasztnak egy hold buza föld termésére, csak hogy a termés nem lehet kevesebb 5 métermázsánál. Ha kevesebb, a parasztnak tartozik kipótolni. Így növekedik a derék liberális hitelezőnek a 20 frtja pár hónap alatt a gabna elővételen 40 frtra. Így gazdagodott fel egyik hangadó férfiú a délvidéki gabna uzsorán, ki most a főváros egyik kerületét akarja megtisztelni azzal, hogy a jövő országgyűlésen képviselje. A derék uzsorások, kik mint „kis existenciák” a pálinka mérésen kezdtek, így haladnak lépésről-lépésre a megvagyonosodás felé. Mikor már uzsorával megfojtották a parasztnak, akkor következik a telekkönyvi biztosítás és az árverés. Az oláh földönfutó lesz s Unger urék földesurak, virilisták s a következő nemzedékben magyar nemesek. S hogy a divattá lett kártel még az uzsorában is beválik, mi sem bizonyítja jobban, minthogy a krassó-szörényi leendő magnások kártelbe léptek, felosztották a vidéket egymás között, hogy egymás uzsora területeit ne zavarják. Így néz ki a magyar liberálizmus az új század hajnalán!

Hagyjuk el ezt a szomorú képet és tekintsünk az északi határ felé, hátha ott valami vigasztalót láthatunk? Szemünk emberek tömegén akad meg, Beregben, Ungban, Máramarosban, kik családotul együtt készülnek valahová. Ha megkérdezzük tőlük az utjuk célját, azt mondják, hogy mennek Braziliába vagy Észak-Amerikába, mert itthon nem tud már megélni a szegény ruzsnyák, mindenét elszedte a Galicziából bevándorló kaftános zsidó.

Igen, vándorol kifelé a szegény, de hazafias ruzsnyák nép, melyről Rákóczy Ferencz emlékiratában feljegyezte, hogy legelső volt az ő zászlói alatt s

midőn seregei az első vesztett csaták után menekültek, hangos jajgatásával fölveve az erdőt. Vándor bottal és egy hajójegygyel az ismeretlen világ rész felé. Oh! legyen boldogabb abban az új hazában, hova reménysége vezeti, mint volt abban, melyből a nyomor és kétségbeesés és az emberi gonoszság kiüzte!

„Bajos megmondani — így szól a Budapesti Hirlap — hogy a szegény ruzsnyák tudatlansága és könnyelműsége nagyobb, vagy a lengyel zsidó gonoszsága és szivtelensége”. Mi azt hisszük, hogy a tudatlanság mint ok, a gonoszság mint okozat szerepel. Az értelmes, jóra való erdélyi szászok között hasonló dolgok soha meg nem történhetnének.

Az uzsora korszak elhatalmasodását semmi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a kormány kénytelen volt kormánybiztost küldeni a ruthének lakta vidékre. Küldhetne máshova is, mert az északi erdélyi megyéknek szintén megvannak a maguk uzsorásai, főképp a szegénységben és tudatlanságban sinlő oláhok között. Az erdélyi oláh az uzsorás zsidóban gyűlöli meg azt a magyar hazát, mely őt ettől a kinzójától megvédeni nem tudja. Az északi erdélyi megyék sorsa egy csöppel sem jobb, mint a máramarosiaké s bár a kaftános zsidó utódai, ha mivelődnek, mindég a magyarság pártján állanak, még sincs okunk örvendeni, hogy az oláhság rovására terjeszkednek. Mert ez a terjeszkedés nélkülözi az ethikai alapot s mint fennt említettem, magát a magyar államot teszi gyűlöletessé az oláhság előtt. Pár ember rokonszenvét tömegek ellenszenvével vásároljuk meg, a mi igazán szerencsétlen csere.

Sértjük-e a művelt zsidóságot, mikor a nemzet testének ilyen veszedelmes sebeit feltárjuk s ha igen, mivel és mi-ben? Álljon elő nyiltan, ki szolidárisnak vallja magát a krassó-szörényi, máramarosi és szolnok-dobokai uzsorásokkal. De olyan gyávának ne tartson bennün-

rendez az előnyösen ismert
Nagy maradékeladást Barta Jenő női divatáruháza Miskolczon
női ruhakelmékben,

és különösen **selymek,** mosó blous, **bársony** és más **mosó** czikkeken **óriási árleszállítás** mellett, mely körülményt t. olvasó-közönségünknek **saját érdekében** tudomására hozni kötelességünk.

ket senki, hogy a védteleneknek, a gyöngéknek pártját fogni ne merjük, attól való félelmünkben, hogy *antiszemita*knak kikiáltanak.

Nem mi csináljuk az antiszemitizmust, kik aljasságnak bélyegeztük mindenha a felekezeti izgatást, hanem azok, kik előtt semmiféle visszaélést szóvá tenni nem szabad, *ha zsidók követik azt el.* Védelembe fogod a földmives osztályt a nagy spekuláció ellen? Antiszemita vagy, rád revolvereznek a liberalizmus fegyverével! Ütöd az uzsorást, szóváteszed a pusztítását? Hogy merted ezt tenni s főképp miért merted világgá kürtölni, hogy ezek az uzsorások tényleg zsidók? Nem olvastad Schmiedt Ádámot, a liberális nemzetgazdát? Lám, ő is szabad versenyt s az uzsora törvények eltörlését hirdeti. Már pedig *liberális uton elpusztulni* mai napság a legdicsőbb dolog Magyarországon. Ez azonban nem zárja ki, hogy a *liberálisán élők* ki ne nevéssék magukban a *liberalizmus kórságában* elhaltakat.

Nagyon szép az összetartozás érzetének olyan fejlettsége, minőt a zsidók közt találunk s ezt mi keresztyének csak dicsérhetjük és irigyelhetjük. A zsidó segíti egymást, áldoz templomra, iskolára és *helyesen teszi.* De ennek a szolidaritásnak szintén kell hogy legyen határa, s ez ott kezdődik, *hol a felekezeti egyes tagjai* a törvény korlátait át lépik. Ki az ilyeneket védelmébe fogja, *büntársa lesz az illetőnek.* Én elítélem a székely uzsorást, a székely közjegyzőt, kik a népet megnyuzzák, fosztogatják, rabolják. Véremnek vallom a szorgalmas, becsületes többséget, de megtagadom a rokonságot a gazembereivel. Igen, mert ők semmivel sem többet érő és hasznosabb tagjai a magyar

társadalomnak, mint a máramarosi zsidók!

A mívelt zsidóságot bántani senki sem akarja, de aztán ők se sziszegjenek, ha a kormány a lengyel zsidóktól az országot kifosztogatni nem engedi. Rájuk nézve *kellemetlen,* hogy ezek vérrokonai és hitsorsosai, de saját érdekükben és hazánk érdekében vigyázzanak arra, *hogy veszélyes ne legyen.*

Okuljunk!

Budapest most rohamosan halad a nyugat nagyvárosai után: szélesíti utcáit, a melyeket nagy palotákkal rak végig, új hidakat épít, új utcákat nyit, tereket alkot lázas sietséggel.

E nagy munkálkodás alkalmából jó lesz okulnunk nekünk is városunk fejlesztése érdekében. Jó lesz szemügyre vennünk a helyes intézkedéseket úgy, mint az elhamarkodottakat, hogy egy és más jövőd feladatainkra nézve — a mennyire lehet — a főváros kárán okuljunk.

A főváros szépítése éppen úgy nélkülözi a nagyszabású szempontok szerint való egységes eljárást, miként a miénk. Gyöngye vigaszul szolgálhat nekünk miszkolciaknak, a kik a Széchényi-utca szabályozásánál a Bródi-háznak tört vonalba való építése engedélyezésével a szabályozási terven rést ütöttünk s ezzel veszedelmes precedenst alkottunk. A fővárosnak az a malörje, hogy a nem régen épült Dreher-palotát újra be kellett tolni pár méterrel óriási összegért. Csak azért, mivel az a bizonyos bizottság annak idején még nem gondolt az esküteri hidra és a Kossuth Lajos-utca meghosszabbítására a Dunapartig. Mert hazánkban bármely ügyet, ha csak le-

het, elzsugorítanak, sokszor belefojtanak a „bizottságok” hosszadalmas tanácskozásainak fürdőlevébe. Sok életrevaló eszme, mire a nyilvánosság elé kerül, vagy torz, vagy halott lesz: agyontanácskozták a „bizottság”-ban.

Igy járt a főváros most is. A belvárosi kath. templommal nem tudott mit csinálni, mert az új hidhoz vezetendő eskü-utnak utjába esett. El tenni utból nagy költséggel járt volna, tehát kieszelte az okos bizottság, hogy az utvonal megtörésével megmaradhat. Most láthatja minden józan eszű ember, hogy nem maradhat, mert még így is az ut vonalába esik; de ezen felül oly mélyen lentmaradt az új hid feljárója mellett egy mesterséges szakadékban, hogy majd nem az eresze irányában sétálhatunk el mellette. Most így is kasszirozni fog kelleni a rozoga és jele-tőségtelen régiségű templomot, csak hogy a megtört utvonalat és a hidat már most ép úgy nem lehet a Kerepesi- és Kossuth-Lajos-utcák vonalába igazítani, mint annak idején az Andrássy-utat mindnyájunk nagy sajnálatára nem lehetett a Lánchid és alagút vonalába tolni.

A sok új palota modern ornamentikát és felszerelést kap. (A magyar építési stíl még csak a jövő zenéje.) Az Athaeneum régi telepe helyén; a Ferencziek terén egy hatalmas, új palota épült, mely stíljében és részleteiben, ornamentációjában csupa merő secessió. Értem e szó alatt azt, amint a laikus közönség nagy zöme érteni szokott: t. i. lehetetlen, egész a bolondosságig új. Főleg a tetőzetén oly merész fantázia nyargalászott végig, hogy nem csodálkozunk, ha ott a józan izlés kitorpte a lábát és nemcsak a hagyományos építési elveket, de a megnyugtató harmó-

TÁRCZA.

Vadvirágok.

Irta: *Molnár Sándor.*

— A „Szabadság” eredeti tárczája. —

Ábránd.

Álmod kérek, édes álmod,
Ébren enyhet nem találok . . .
Álmossá tett a szerelem, —
Szívem dobog, ah most érzem.

Szabadulnom már nem lehet,
Mert fogva tart a szeretet . . .
Álmomban a mennyem látom,
Édes csók a boldogságom.

Forró szívem meg-megdobban,
Hő szerelmem lángralobban . . .
Ajka halkán azt susogja:
Nem feledlek s te se soha!

Ezután a kedves tündér
Eltűnik, mint mennyei lény . . .
Szétfoszlik, mint a ködfátyol,
Tündém most nem lelem sehó . . .

De keblemben él a remény,
A mely minden kincsessel felér,
Hisz' azt mondta — nem feledlek:
Azaz forrón s hű'n szeretlek.

Gondolatom*) . . .

Gondolatom künn a temetőben jár,
Ott dalolgat szomorún egy kis madár;
Le-lépszáll egy jeltelen sírhalomra,
Árvaságát itt siratja, zokogja.

Fáj a szíve az elhagyott kebelnek,
Fájdalmára gyógyító irt nem leihet . . .
Fájó szívem is ott gyógyul meg alatt —
Temetőben, ha elföd a sárga hant.

Ne sirjatok, ha majd ide kísérnek,
Ne legyetek irigyei szívemnek;
Az életem nem volt boldog sohasem . . .
Boldogságom megtalálom oda lent.

Vizió.

Ősz az idő, lehullik a fa lombja,
A hervadást a természet siratja;
Fütyöl a szél, fecske, gólya messze jár,
Varju madár keservesen mondja kár . . .

Varju madár, mond a kedvesemnek kár,
Ha a szíve még mindig oly csapodár;
Az idő még kiderül s lesz kikelet,
De ha szívem elhidegül — nem szeret.

Őszszel, mikor lehullik a fa lombja,
Még sirat még a kedvesem zokogva;
De sirása, zokogása késő már . . .
Varju madár keservesen mondja kár.

*) Megzónésította Lányi Ernő 1900. decz. 23-án.

Emléksorok Mariskámnak.

Földi boldogságunk muló, mint az álom,
Minden csak jelenés itt a föld fölött;
Minden szétfoszlik, akar a ködfátyol, —
Az emlékezet marad csak örök.

Sok drága percet töltöttünk el együtt,
Emlékszel reá? Mily bohók valánk; —
Lényünk az éden patakjában fürdött,
A nap mosolyogva ragyogott reánk.

Ime ez is elmúlt, eltűnt, mint délibab . . .
Hiába keressük itt a föld fölött; —
Foszlányival elfödte a mulandóság,
Az emlékezet marad csak örök!

Népdal.

Árva vagyok, hűtlen lett a kedvesem,
Buval is telt azóta az életem . . .
Fáj a szívem, majd megreped bujában,
Huzd rá cigány még egyszer s uoljára.

Huzd rá cigány, még az egyszer mulatok,
Hadd zokogjon az a hűtlen, elhagyott . . .
Sirja-ríja el hegedüd a nótám,
Hadd szakadjon meg szívem a bánatjan.

niát (a melyet minden tervszerű építési műnek nyujtania kell) *kerékbe törtek* a háztető tervezői.

Ezen és a többi új nagy palotán a modern iparművészet pompás műveivel találkozunk. Itt-ott talán megütődve is állunk meg, gondolván, hogy talán sok is lesz már az újság kedvéért ennyire elcsavargatni a vonalakat. Néha kissé lerí a modern ornamentikáról, hogy szándékosan, sőt aggályos gonddal kerüli a régi, a megszokott formákat. . . De idők multával majd kiforrja ezt a lázát a művészi ipar és a századok, sőt évezredek folyamán megállott szerkesztési alaptörvényeket újra befogadván, higadtábban fogja szerkeszteni alkotásait.

E palotákat szemlélve elgondolom, hogy a jó vidék, így Miskolc is, mennyire el van maradva, mennyire a régi sablonok után botorkál! Itt egy új épület, egy új butor, vagy használati tárgy mind olyan unalmas már új korában, hogy szökni szeretne tőlük a kissé fejlettebb izlésű ember. Új korukban a friss máz, csillogó aranyfüst, a kelme fénye stb. még csak gyakorol valami vonzóerőt, de ha kissé por lepi, megkoplik, ócskui: halálos unalmas formáival nem csoda, ha idegessé teszi a gazdáját. . .

És ha még elgondoljuk azt, hogy ez az építési modor, ez a butorzat, ez a sok eszköz és „műtárgy“ a kirakatban — le egészen az „ánzikcz“-ig mind cseh-osztrák gyártmány, ez a sok értéktelen, hamisított ruházati cikk — (cipő, ruha, kelme) nagyrészt osztrák s főleg bécsi import: lehetetlen, hogy el ne keseredjünk a magyar nagyközönség egyszerűségén, magyaros, lusta nemtörődömségén, bárgyu jóhiszeműségén.

Bizony-bizony nehéz cinikusnak nem lenni, azt mondván, hogy jól van ez így: ez a jámbor közönség ezekkel a kereskedőkkel egyetemben méltán megérdemlik azt, hogy az élelmes osztrák és cseh kereskedők, iparosok, az utolsó garasukig kifoszszák őket.

Volenti non fit injuria.

Itt agítalunk, hogy tessék olyan képviselőket választani, akik az ország, a város érdekeivel is törődnek: nem! Miskolc választ egy bankdirektort és egy bankette Attilát, a kik ugyan keveset tettek a városért. . . egy pár bankett végigélvezésén kívül.

Megindítják az iparvédő egyesületet, de a kiknek legközvetlenebb érdekében van: iparosok és kereskedők, legkevesebbet törődnek vele. . . Az utóbbiak talán azt sem bánnák, ha elaludnék a mozgalom, mert ők az értéktelen cseh-osztrák czifraságokon is megkaparítják a maguk napi nyereségét és azzal megélnék. . . A haza, a magyar ipar, a magyar kereskedő osztály jövője bizony nem aggasztja őket, addig, míg van a kit ők is nyuzzanak. . .

És azután a mint az egyszeri székelly góbé mondta: majd csak lesz valahogy, mert még úgy soh' sem volt, hogy valahogy ne lett volna!

Naiv alvó publikum! Jó éjszakát!

Kiss Lajos.

Városi és megyei ügyek.

— **Közigazgatási bizottság.** Borsodvármegye közigazgatási bizottsága szombaton délelőtt 9 órakor báró Vay Elemér főispán elnöke alatt tartotta meg az évi első ülését. A bizottság tagjai teljes számban jelen voltak. Elnöklő főispán megnyitván a gyűlést, az újév küszöbén szerencse és üdvöknéit fejezte ki a bizottság tagjainak, kiket arra kért, hogy a jelen évben is szorgalommal és kitartással gyakorolják törvényadta jogaikat. Az éljenzéssel fogadott üdvözlés után főjegyző felolvasta az alispáni jelentést, mely az ügyforgalomról s hivatalnokok működéséről ad számot. Ezután megalakították a különféle szakbizottságokat. Majd a főorvos terjesztette elő jelentését, mely szerint az egészségügy kedvező volt s a halálozások száma 6.4%-kal volt kedvezőbb, mint a múlt hóban. — Ezen az ülésen már az új törvényhatósági állatorvos, Kovács Domonkos is részt vett s az új törvény értelmében részletesen beszámolt állategészségügyi viszonyairól, melyek eléggé kedvezőek voltak, a mennyiben a sertésvész. a sertésorbáncz teljesen szűnőfélben van. A kir. pénzügyigazgató előterjesztése szerint az adóbevétel ötvenhét ezer koronával kedvezőbb volt. Miskolc városának az önálló állami állatorvos kinevezése iránti kérelmét pártolólágg terjeszti fel a földmívelésügyi miniszterhez a közg. bizottság. Több kisebb ügy elintézése után a gyűlés 11 órakor nyert befejezést.

UJDONSÁGOK.

— **Személyi hír.** *Kubik Béla* orsz. képviselő szombaton és vasárnap Miskolcra időzött. — Dr. *Tarnay Gyula* alispán hivatalos ügyek elintézése végett Budapesten időzött.

— **Kinevezés.** A m. kir. honvédelmi miniszter dr. *Strauss* Zsigmond kórházi segéd-orvost tartalékos segédorvossá nevezte ki a miskolci 10 ik honvédezedhez. — *Baky Gyula* balázsfalvi pénzügyi gyakorornak a mező-kövesdi kir. adóhivatalhoz adótisztte nevezte ki.

— **Athelyezés.** *Botka József* mező-kövesdi kir. járásbírói irnok a korponai kir. járásbíróshoz helyeztetett át.

— **Hymen Kühne** Adolf, az Első magyar általános biztosító társaság főkönyvelője és cégjegyzője vasárnap jegyet váltott *Rostetter* Erzsike urhölgygel, *Rács* Jenő gyógyszerész hájos leányával.

— **Eljegyzés** *Hornák Géza* miskolci órás és ékszerész e hó 12-én eljegyezte *Szentesi* Irma kisasszonyt.

— **Esküvők.** *Dobránszky* Szaniszló január 12-én esküdtött örök hűséget Sajó-Szentpéteren *Kiss* Anna kisasszonynak, özv. *Kiss* Jánosné kedves leányának. — *Fónagy* Lajos e hó 19-én vezeti oltárhoz M.-Csáthon *Szilágyi* Szidike kisasszonyt.

— **Uj kir. albiró.** Ófelsége a király *Füsti* Antal nagybecskereki kir. járásbírói jegyzőt a miskolci kir. törvényszékhez albiróvá nevezte ki.

— **Halálozások.** Városunk széles köreiből általános és őszinte részvétet keltett az a mélyen megrendítő gyász, mely *Pekár* Sándor, a gőzmalom régi, hű és buzgó tisztviselőjének, társas-életünk általános tisztelt és becsült tagjának, életének 67-ik évében hosszas és kínos szenvedés után bekövetkezett elhunytáról adott számot. Elhunytával kiterjedt család vesztette el a gyöngéd és szerető atyát, nagyatyát és rokont. A megboldogult temetése tegnapelőtt d. u. ment végbe nagy részvét mellett. Koporsója felett *Zelenka* Pál püspök mondott megható gyászbeszédet. A drága hamvakat az ág. ev. családi sírboltban helyezték örök nyugalomra.

— *Groák* Ignác tekintélyes kereskedő, a nagy dohány tőzsde tulajdonosa, hosszas szenvedés után, életének 63-ik évében jobblétre szenderült. Az elhunyt évek óta súlyos

betegségben szenvedett s így a halál eljövetele megváltás volt szenvedő életének. Vég-tisztessége tegnap délelőtt ment végbe élénk részvét mellett. — *Bede* Gyula, a Takarékegylet fiatal és szorgalmas hivatalnok, életének 23-ik évében örök álomra hunyta le szeméit. A korán elhunyt fiatal ember temetésén nagyszámu gyászoló közönség vett részt. Béke poraikra!

— **Közgyűlések.** A borsodmegyei orvogyógyász-egylet holnap este dr. *Ixel* Soma elnöklésével tisztújító közgyűlést tart. — A borsodmegyei Takarékpénztár február hó 10 én tartja évi rendes közgyűlését.

— **Tolonczállomás Miskolcra.** Az emberi társadalom legsajnálatra méltóbb lényének egyik osztálya bizonyára az, melyet hivatalos nyelven: tolonczoknak neveznek. Igaz ugyan, hogy a legtöbbje nem bír valami nagy erényekkel, de vannak köztük szegény emberek is, kiknek elfogyott pénzük az idegenben s nem tudnak hazajutni. A belügyminiszter legújabb rendeletével könynyített a tolonczok sorsán, a mennyiben megengedte, hogy őket vasuton szállíthassák tova a székesfővárosból. Minket a Budapest—Lawocznai vonal érdekel, melyen Abauj-Torna, Bereg, *Borsod*, Marmoros, Sáros, Ugocsa, Zemplén megyékbe, Bukovina, Gács- és Oroszországba szállíthatnak tolonczokat. Az egyes vonalokon a tolonczok leadása, illetve felvétele a következő állomásokon fog történni: Gödöllő, Aszód, Hatvan, Vámos-Györk, Füzes-Abony, Mező-Kövesd, *Miskolc*, S.-A.-Ujhely, Csap, Munkács, Szolyva, Lawoczne. A vonat Pestről szombaton 8.50 pkor indul. Végül a tolonczok és kísérőik csak a személyvonatok III-ik osztályát használhatják.

— **Halálos szerencsétlenség** történt Péczen, ahol két derék és becsületes munkás ember lelte szörnyű halálát. *Mihalik* Ferencz és Sz. *Tóth* János bányamunkások szombaton reggel munkaközben saját vigyázatlanságuk folytán mintegy *nyolczvanöt* méternyi magasságból az aknába zuhantak, a hol azonnal halálukat lelték. Mire a bánya mélyéből kimentették őket, csupa csont és hus-roncs volt a két szerencsétlen ember. A vizsgálatot dr. *Kalocsay* Kálmán vizsgálóbíró erélyesen vezeti.

— **Nem jó a fegyverrel játszózni.** *Sóvári* Bertalan 16 éves, böcsi parasztleány egy töltött hatlövetű revolverrel játszózott. Eközben a pisztoly eldurant és a golyó a fiatal ember szívébe furódott s menten meghalt.

— **Régi ellenség.** Egy pohárral a jó borból meg nem árt, tartja egy régi mondás s *Sprancz* István mégis annak köszönheti, hogy majd az életét vesztette, ha ugyan el nem vesziti. Jókedvűen mulatott az „Arany sas“ vendéglőben s mikor onnan hazafelé tartott, az uton *Vincze* József, *Farkas* Károly és *Gál* Ferencz megtámadták s az első késsel *tizenegy* szurást ejtett rajt, a második bottal, a harmadik pedig pusztá kézzel esett neki *Sprancznak* s oly súlyosan megsebesítették, hogy életbenmaradása is kétséssé vált.

— **Rejtélyes bűnügy** foglalkoztatja most a bíróságot. Mező-Kövesden a napokban hirtelen elhunyt *Holczstein* Henrik korcsmáros 16 éves leánya, *Hermína*. A hallottkémí vizsgálat kiderítette, hogy a leány nem természetes halállal mult ki az élők sorából s így a bonczolást elrendelték. A bonczolás folyamán meg lett állapítva, hogy a fiatal leány áldott állapotban volt s hogy bűnös szerelmének gyümölcsétől a világ szegénye elől megmeneküljön, magzatát elhajtotta még pedig bűnös kezek közreműködésével. A sok csoda szer azután kioltotta a fiatal leány életét. Miután az a súlyos gyanu merült fel, hogy az ocsmány tett elkövetésében a szerencsétlen leány édesanyja, *Holczstein* Henrikné és *Okos* Györgyné m.-keresztési bába-asszony is segédkezett, ennek folytán mindkettőjüket elfogták s beszállították a miskolci kir. ügyészség börtönébe. A vizsgálat erélyesen folyik.

— **Szokás hatalma.** Egy pinczért szállítottak be a napokban a kórházba. Valami kisebb operációt kellett rajta végrehajtani. Elaltatták annak rendje és módja szerint s a műtét is hamarosan sikerült. Csak akkor ijedtek meg az orvosok, mikor a narkotizált páncziest hiába kísérte meg felébreszteni. Ugyan mondták róla, hogy kissé túlságosan előszeretettel viseltetik az alkoholtartalmú italok iránt s az ilyen egyénekre tudvalevőleg kellenél jobban hat a narkotizálás. Szerencsére azonban az egyik segédkező orvosnak egy mentő eszméje támadt. Miután ugyanis vagy egy negyedórát hasztalan élesztgettek, költöztették a mélyen alvó pinczért, hirtelen az ajtóhoz lépett s kezét a killincsré téve, harsány hangon elkiáltja magát:

— Fizetni . . .

Leírhatatlan volt a hatása ennek az egy röpke szónak. A pinczér azonnal felütötte fejét, kinyitotta szemét s derült arccal tekintett körül. Az orvosok pedig megkönnyebülten lélekzettek föl s vidáman gratuláltak leleményes kollégájuknak.

— **A népszámlálásból.** Még néhány nap előtt a fürge lépésű számláló biztosok nagy paksamétákkal a hónuk alatt rötták az utcákat. A hideg téli levegőkről szépen visszatértek a langymelegre fűtött irodákba s gondolkodhatnak a fölött, hogy mi minden történt velük ezalatt a tíz nap alatt.

Hogy hányszor mondta nekik a mosolygó arcú szobaleány:

— Még nem lehet bejönni, kérem; a nacscsága most öltözik; ehon ni, most kefélem a fogait.

Hogy hány helyen nézték őket adószedőknek, eltítkolva n. egypár boglyas fejű, selypítő családtagot, mert hiszen azok még ugysem porzióköltelesek.

Hogy az évszámok bevallását tekintve, hány vén kisasszony lett bakfis és hány bakfis lett nagy leány a számláló-lapon. — Egy szóval a változatok harglétráján állva, felsóhajthatnak:

— Még egy ilyen népszámlálás s menten letesszük a lantot.

De hát mit szólnak majd a magas minis-teriumban, ha szortirozni kezdik a nagy Magyarországból összegyűlt rengeteg sok számlálólapot. Valami élelmes ministeri hivatalnok egész adomagyüjteményt csinálhatna azokból; mert van bennök furcsa és kaczagató elég.

Ilyen a többek közt ez is:

A népszámláló biztos a számlálólapot leteszi Barna Csuka Péter polgártárs asztalára.

— Ennek minden rovatát ki kell tölteni, — mondja.

Barna Csuka Péter tollat vett a kezébe, megnyalozta s beleütötte a kalamárisba s megindult vele a hosszú papiroson. Mikor ahhoz a rovatához ért, mely a következő kérdést teszi föl:

„Ragályos vagy egyéb betegségben nem szenved-e; — a családjában nem volt-e elmebeteg? . . .

Barna Csuka Péter így töltötte ki a rovatot:

„Hátszen eddig nehéz nyavalya még nem győrtört; az apámnak is, az öregapámnak is helyes esze volt, az Isten nyugosztalja őket, csak én bennem volt valami bolondéria, mikor egyszer — váltót irtam alá. Senkinek se ajálom!”

— **Klakk, frakk, lakk.** Mulatós legények nélkülözhetetlen butoradarabjai, melyekbe csak éppen, hogy be nem ette magát a moly a nyáron át, jertek elő a szekrények rejtekéből. Pillantsátok meg újra a csillár világosságát, kezdjétek meg hasznos szolgálataitok teljesítését, legyetek ismétjelszavakká: klakk, frakk, lakk! Amikor az első mulatságról adnak hírt az újságok, akkor közel van az igazi mulatságoknak a korszaka, az a korszak, a mikor négy-öt mulatság esik egy estére és a táncolni, mulatni szerető jóvérű legényeknek az a legnagyobb gondjuk, hogy melyikre menjenek el a sok közül. Közülük belől most jelennek meg az ilyen esetek: ször és most már összeráncolt homlokkal fognak járkálni a családapák, akiknek szép ruhákról kell gondoskodniuk a bálozó kis-

asszonyok számára, és komoly arccal járnak-kelnek a mamák, a kik titokban eljegyzésről, lakodalomról álmodoznak. És ők, akikért mindez a sok gond megszületik? Az Irmácskák, Mariskák, Juliskák, Iréncék és a többi igen fiatal kisasszonyok, akik ez idén kapták meg az első hosszú ruhát és akiket az idén visznek a bálókba bemutatónak? Mennyi szép álom előzi meg azt az ünneplés pillanatot, amikor egy csinos rendező karján belépnek a táncsterembe, milyen vágyak, édes sóvárgások foglalják el őket az első valczerlépésig! Nagy dolog az első bemutatón és mindenki örül, ha tulesik rajta, annál is inkább, mert készülni kell rá sokáig. Most már beköszöntött a mulatságok korszaka és ez a klakk, a frakk és a lakké.

— **Vélekedés.** A tiszai állomáson esett meg. Kis Gadó János vasuton igyekezik hazafelé, mivelhogy nem igen bírják már lábai a gyaloglást. Vagy két-három öreg magyarral áldogál a Perronon, várják a vonat elindulását. Bucsuról jön, a gunya igen jó rajta, ünneplős. Még a pipa is parádés állásos, makra, kevélyen fujja belőle az öreg a füstöt. Vonatvárás közben nagy sebességgel robog be a pesti gyorsvonat. Kis Gadó János nézi a pompás kocsikat, melyeken nagy és fényes ablakok vannak; a nagy és fényes ablakok mögött pedig az egyik kocsiiban selyemsapkás urak ülnek. Esznek, aztán bort isznak.

Kis Gadó János óvatosan körül néz, aztán odasug a komához:

— Halli kend, miféle bagony löhet ez? Az vállat von, nem tudja. Ilyet még ő sem látott.

A harmadik közbeszól:

— Tugyak-e kendök, mi ez!

— Nem.

— Nem? . . . Hát korcsma.

— Korcsma? mondja hitetlenkedve Kis Gadó János.

— A' lehetetlen.

— Nem a. mer' ez valóságos korcsma. Ahun van az itezés is a, az a fehér köté-nyes . . . Nem láti kend? . . . Ott meg az urak bort isznak. Ehun ni! . . .

— Ejnye, ejnye — vélekszik Kis Gadó János — miközben elindul a gyorsvonat, hát aztá' mogygya kend, mökkorát eshet az, a kit innen kihajétnak? . . .

— **Ló, kocsi és szekérosszeirás vármegyén-ken.** A honvédelmi miniszter rendelete alapján az idén megejtendő lóösszeirás mellett a kocsikat és szekereket is össze fogják írni, ami hadászati szempontból fölötte fontos dolog, de egyuttal érdekes statisztikát is nyújt a vármegye közönségének vagyoni állapotára felől. Az érdekes összeirás márcziusban fog végbe menni s vármegyénk alispánja, dr. Tarnay Gyula már kiadta ez iránt a szükséges intézkedéseket, mely szerint a községi előjárók a kimutatásokat kötelesek legkésőbb márczius végeig a főszolgabíráknak benyújtani, kik viszont a lóösszeirás járási főkimutatását, valamint a kocsik és szekerek főkimutatását legkésőbb április hó 8 áig jelentésük kíséretében az alispáni hivatalhoz beküldeni. Az összeirás eredménye elé nagy érdeklődéssel nézünk.

— **A posta köréből.** A kelet-ázsiai hajórajhoz tartozó egyének magánlevelezésének portómentessége. A „Kaiserin und Königin Maria Theresia“, „Kaiserin Elizabeth“, „Asperno“ és „Zenta“ hadihajókból álló Kelet-ázsiai hajórajhoz tartozó egyénekhez intézett s azoktól eredő nem ajánlott levelekre és levelező lapokra portómentesség engedélyeztetett. Az egyes levél súlya a 70 grammot meg nem haladja. A magyar korona országaiból eredő ily leveleken és levelezőlapokon a címzett nevét, szolgálati rangját, vagy szolgálati alkalmazását, valamint a hadihajó nevet, melyhez a címzett tartozik, no. tosan ki kell tenni, azonfelül a címol-
ra: „T. b. posta“ szót kell szembeöt-
loen bevezetni.

— **Iparendély az élelmiszerekre.** A kereskedelmi miniszter rendeletileg megtiltotta

a korcsmárosoknak, hogy a pénzügyigazgató-ságtól nyert italmérési-engedély alapján, üzlethelyiségeikben élelmi-szereket is árusít-sanak. A miniszter azzal indokolja e ren-deletét, hogy ez eddigi gyakorlat számos visszasságára adott alkalmat, amennyiben az italmérési üzletek és vendéglők üzletkörenek összezavarására vezetett. Eszerint a korcs-márosok, a bor-, sör- és pálinkamérők a pénzügyi-hatóságtól nyert italmérési engedély* alap-ján csupán az engedélyben megjelölt szeszes italok kimérésével foglalkozhatnak, tehát semmiféle ételt, élelmiszert vagy másnemű árucikket nem árusíthatnak. A ki ezután korcsmájában csak hideg étkeket árusít is, külön iparendélyt kell váltani az elsőfoku iparhatóságnál. Ez meglehetősen szigorú hangu rendelet.

— **Itt a farsang!** Karneval herczeg, a híres házasságközvetítő csörgős sapkájával bohó jókedvével Miskolcra is bevonult és ma már javában folynak a táncmulatságok, a bálók. Öregnek, ifjunak nincsen ma más gondolata, mint a tánc, a mulatság. Bálba, mulatságba készül ma mindenki. Igen ám, de aki bálba, táncmulatságba akar menni, annak *finom és elegáns ruha* kell. Hol veszi ezt a mai éhínséges, pénzsűk világban? No de minden bajra van orvosság. Ott van *Szántó Mór!* Ő nála, az ő üzletében van az orvosság, a hol a *legfinomabb, legelegán-sabb báló öltönyök hallatlan olcsó árban kap-hatók.* Egyik szemfüles riporterünk tanuja volt ennek a jelenetnek, a midőn Miskolcz legszebb leányai s leggazdagabb menyasz-szony-jelöltei fogadalmat tettek Karneval herczeg előtt, hogy a farsang alatt csak azzal a fiatal emberrel tánczolnak szivesen, csak annak a férfinak nyújtják kezüket a szent házasság életre, a ki a táncmulatságok sima parkettjén a *Szántó Mór* üzletéből vá-sárolt elegáns öltönyben jelenik meg. Fel-tehát Miskolcz ifjai, házasulandó férfiai, sies-setek *Szántó Mór*hoz. Ma a szerencse, a bol-dogság csillaga csak a *Szántó Mór elegáns öltönyeire ragyog.*

— **Alapos oktatás felnőttek-nek!** Az egyszerű és kettős könyvvitelt, kereskedelmi levelezést és számvetést, szép és helyesírást, valamint a váltóismét a leg-újabb gyakorlati és könnyű felfogású mód-szerem alapján minden írástudó nálam úgy magyar, mint német nyelven a *legrövi-debb idő alatt alaposan megtanulhatja. Sproncz Dávid,* néptanító, *Kun József (Kis-Hunyad)-utca 64. szám.*

— **Dunky fivérek** cs. és kir. udvari fényképészek városháztér 5. sz. (a kapu be-járat alatt) állandó képképzés.

Mulatságok.

A róm. kath. nőegylet tánc- vígalmá.

— Január 12. —

A Korona fényes termei megélenkültek szombaton este. Az aranyozott csillárok szinte hivalkodva szórták széjjel fehér fényüket, vakító világosságukat. Büszke szép asszo-nyokra, mosolygó bájos leánykákra esett világosságuk.

A miskolczi róm. kath. nőegylet tekinté-lyes nagy gárdája évről-évre sorompóba lép, egy-egy fényes és kedves jótékonyceú bál érdekében, már magában véve biztosítékot nyújtott arra nézve, hogy báljukon dominálni fog a jókedv.

Ott nem volt hangulat, hanem igazi, egész-ségtől duzzadó jókedv, a mely a színek, illa-tok és hangok bábajos keverékéből száma-zott, arczról-arczra szökösött, mint a fény-villogás s aztán belopódzott a szembe meg a szívbe és meleget gyújtott, jóleső világos-ságot.

Olyan volt az a nagy terem, mint a meg-

elevenedett mese. Frakkos fiatal emberek, aransujtásos attilájú hadflak bókoltak fehérnyaku, tűzszemű tündéreknek, akiket a hétköznapi álomból felvert az édes, búbajos zene.

Ezen a bálon az emberek mulatnak, szívet, lélekkel. A biztos, bátor elegáncia új formákat ad a régi megszokott sablonoknak. Még a tánczuk is ötletes volt a jókedvű tánczó pároknak.

Nem oly egyhangú, nem oly vontatott, mint másutt, a hol a fiatal emberek a csilárok alá állanak és onnan nézik unott arcz kifejezéssel a többiek hadmiveleteit.

Itt mindenki tánczolt, mindenki mulatott, fiatalok és nehézkés öregek egyaránt. Mikor a cigány zenekar megcsendült, olyan sürgés, forgás támadt, mintha riadót fujtak volna valamelyik kaszárnya udvarán.

Micsoda búbajos édes kép volt az. Csodálatosan szép leányok, asszonyok keringtek, forogtak szédületes gyorsasággal a vakító fényességre gyuladt teremben és mosolyogtak, kaczagtak észbontó bájjal.

A mely városnak ily bájos leányai vannak, az igazán irigylésreméltó. Sokat hallottunk és tudunk már a miskolci leányok szépségéről, de a mai minden képzeletünket felülmuta.

A miskolci leányok szépségéről ország-szerte röpködő híreknek amikor igazat adok és elismerem, hogy a miskolci lányoknál kedvesebbeket és szebbeket még nem láttam soha, ugyanakkor tágranyított szemekkel belemerek a vaksötétségbe és olvasni kezdek a jövőből.

Miskolcz nagy és hatalmas, de nagysága és hatalma minden nappal növekedni fog. Ereje nagyságának titka leányaink és asszonyaink szépségében rejlik.

A mikor Isten az első embert teremtette, adott melléje asszonyt is. Az Úr azt mondotta Ádámnak:

Ha tenni, alkotni, munkálkodni akarsz és netán csüggedés fogna el: ha ólomsúlyú nehezede reád a bánat: ha elfogva a kétségbeesés: tekints az asszonyra, kit vigasztalól rendelék melléd. Elfogja oszlani bánatod, elűzi kétségbeesésedet és nagy munkára, alkotásokra hevít, buzdít és bátorít.

E bibliai históriából vonom le a következtetést Miskolcz város nagyságát illetőleg. A hol annyi véghetetlenül szép, bájos asszony van együtt, ott eloszlik az emberek lelkéből a csüggedés, kivész a kétségbeesés és hatalmas lesz a vágy a nagyság és hatalom után és mindenkit ambicionál a munka heve.

Az a sok-sok szépséges leány és asszony, a ki a Korona termében szombaton este összegyűlt, egybesereglött, fényes, frappáns bizonyítéka annak, hogy a lelkesedés, a munka utáni vágy a lelkéből kivészni nem fog soha, a csüggedés nem fog megpihenni sehó, semmikor . . .

Lehetetlen, hogy akadt volna egy is a férfiak között, a ki meg ne hódolt volna ennek a bájos tábornak. Hódított minden leány, minden asszony.

A tánczvizalom kevéssel 9 óra után vette kezdetét. A lady-patronesse: *Dr. Tarnay Gyuláné* urnő ekkor érkezett meg, a Rákóczy-üdvölő hangjai mellett s a rendezőség tüntető ovációja kíséretében. A véghetetlen bájos és szeretetreméltó bálányát *Bottlik*

József, a rendező bizottság elnöke üdvözölte és óriási szébbnél-szebb szindus virágokból készült csokrot nyújtott át a rendezőség hódolata és tisztelete jeléül.

A táncz erre fokozott jó kedvvel megindult.

A jelenvolt hölgyek névsora:

Leányok: Evva Margit (Budapest), Fischer Margit, Fáy Olga, Gröber Olga, Grünfeld Klára, Kaffka Ilonka, Kaffka Ibolyka, Kozma Edithke, Kiss Ida, Pontos Anna, Pontos Gizella, Prázay Margit, Répászky Eta, Rosenthal Ella, Soltész Nagy Elza, Soltész Nagy Irma, Takács Mariska.

Asszonyok: dr. Tarnay Gyuláné, Dunky Kálmáné, Evva Lajosné (Budapest), Fischer Lajosné, Fáy Kálmáné, Greutter Józsefné, dr. Greutter Antalné, Görgey Lászlóné, Grünfeld Sándorné, Hesz Miklósné, dr. Hebrony Józsefné, özv. Kiss Endréné, dr. Kovács Lajosné, Kozma Elekné, Kummer Henrikné, Kaffka Ignáczné, Komáromy Gyuláné, özv. Kölcsey Kálmáné, Lisska örnagné, özv. Lavota Albertné, Leszih Ilona, Melczér Lászlóné (S.-Óros), dr. Markó Lászlóné, Petró Józsefné, Pontos Istvánné, Potássy Gyuláné, Prázay Jánosné, Rosenthal Vilmosné, Richter Mátyás é, dr. Széll Miksáné, Szvetlik Mátyásné (Vasgyár), Schultheisz Emilné, Soltész Nagy Kálmáné, Takács Endréné, özv. Vay Lajosné, Weidlich Pálné.

Notabilitások: *Bittner* Vilmos altábornagy-hadosztályparancsnok, *Kummer* Henrik vezérőrnagy-dandárparancsnok, dr. *Tarnay Gyula* alispán, *Soltész Nagy Kálmán*, kir. tan., polgármester, *Kubik Béla* orsz. képviselő, *Pávai Vajna Béla* és *Arnóthfalvy István* ezredes-ezredparancsnokok, *Kleine* ezredes, *Görgey László* üzletvezető, *Técsei Ferencz* kir. tan., vasgyári igazgató, *Kedves István* kir. tan., pénzügyigazgató, *Blassejovszky* Ferencz apát-plébános, *Szaffka Pál* kir. közjegyző, *Molnár Bertalan* vármegyei főjegyző, *Szevelli* Mátyás vasgyári felügyelő, *Bulyovszky* Gusztáv kir. ügyész, *Kaffka Ignác* nyug. kir. táblai bíró, *Hidvégi Benő* kir. tanfelügyelő, *Kiss László* és *Zábrácsky György* plébánosok, *Melczér László*, dr. *Rács György*, dr. *Szentpály István* ker. és iparkamarai titkár, dr. *Kun József* v. főjegyző, *Kozma Elek*, *Petró József*, *Polgár György*, *Hudák Andor*, *Evva Ernő*, *Vass Imre*, *Szonthág* huszárezredes, *Spurny* tüzér-alezredes, *Lengyel Manó*, *Vukadoosich*, *Fülöp Arthur*, *Lilleskő* és *Lisska* örnagyok.

A mulatság reggeli 6 óráig tartott.
— **Bál.** A miskolci izr. ipartársulat farsangi tánczvizalma iránt, mely vasárnap, január hó 20-án lesz a Koronán, oly nagy érdeklődés nyilvánul a közönség körében, hogy ez a tánczvizalom úgy erkölcsileg, mint anyagilag fényesen fog sikerülni.

— **Thea-estély.** Az ág. ev. nőegylet február hó 16-án tartja thea-estélyét a Koronán. Azt akellemes thea-estélyt, mely minden évben oly szép sikerrel s annyi élvezetes órák eltöltésével végződik. Valóban jól esik visszaemlékezni a megelőző évekre, hol látva azt az összetartást, azt az összhangot, azokat a kedves háziasszonyokat, azt a jó kedvet, mely azokon honolt, azt a szép számú válogatott közönséget, mely ott megjelent, tudva azt, hogy egy tevékeny női választmány, oly elnökkel, dr. *Markó László* nével áll az egylet élén, aki és akik szeretetreméltóságukkal úgy meg tudják nyerni a közönséget és biztosítani a sikert, végül látva azt, hogy a közönség oly meleg érdeklődéssel viseltetik ez estély iránt már most is, ami azt igéri, hogy a február 16-iki mulatság az előző éveket is felülmúlja és még emlékezetesebbé és kedvesebbé teszi. Am próbálja meg, ki még nem vett részt azokon, bizonyára megbánni nem fogja.

— **Házi estély.** A kereskedők- és kereskedő ifjak egylete vasárnap este a Seper-szálloda nagytermében házi estélyt rendezett. A nagy terem zsúfolásig megtöltötte az érdeklődő közönség. Előzőleg „*Angolosan*”

vigjáték került színre. műkedvelőktől nem várt jó előadásban, melyben részt vettek: *Spiró Sándorné* urnő, *Spiró Ilona*, *Ungár Rózsika* k. a., *Östreicher Ödön*, *Fényes Jenő*, *Klein Jenő*, *Hubert Henrik*, *Garó Sándor* és *Klein Ignác*. A szereplők kitünően játszottak. Az előadást tombola, majd táncz követte.

— **Az ipartestület mulatsága.** Az ipartestületi bálrendező bizottság a f. 14-én hétfőn este tartott ülésében számolt be az eddig tett intézkedéseiről. A meghívók szétküldése folyamatban van, és ezuttal is felkértek mindazok, kik netán elnézés, vagy tévedésből meghívót nem kaptak volna, hogy az iránt az ipartestület irodájában felszólalni sziveskedjenek. A rendező bizottság megtett mindent arra nézve, hogy véletlen sérelmek orvoslást és jogosult igények kielégítést nyerjenek. Az előjelekből következtetve, a bál igen látogatottnak ígérkezik, a rendező bizottság gondoskodik arról, hogy a megjelenő vendégek, de főleg a tánczkezdő fiatalok kedélyesen s jól mulathasson. Szóval megtörtént minden arra nézve, hogy az idei tánczvizalom is a múltban megtartott ily vizalmakkal vigás s hangulat tekintetében egyenrangú legyen s azon mindenki fesztelenül vigadhasson és találhassa magát.

— **Dalestély.** A diósgyőri-vasgyári „József-rencse dal- és önképzőkör” vasárnap a munkás étteremben dalestélyt tartott. A műsort a gyári zenekar Offenbach „Orfeus az alvilágban” cz. nyitányával kezdte meg. Majd monológokat és humoros jeleneteket adtak elő Vancsok M., Korona Szidi, Uskert M. kisasszonyok, Vanzsura Ferenczné urnő, Regdon Lajos, Deák Ferencz, Vanzsura Ferencz és Wächter János, míg a dalárda „A posta” és „A párisi ifjak” dalokat precízzen adta elő *Szebenyi József* karnagy vezénylete mellett. Az estélyt táncz fejezte be.

— **Tánczmulatság.** Az a-szikszói ev. ref. énekkar vasárnap tartotta jól sikerült jótékony célú tánczmulatságát a városi vendéglő termeiben, mely a népkönyvtár javára is csinos összeget hozott.

Farsangi naptár.

Január 19-én: Tiszti bál a Koronán.

Január 20-án: Az izr. ipartársulat tánczvizalma a Koronán.

Január 26-án: A m. á. v. altisztikör tánczvizalma a Koronán.

Február 2-án: Az ipartestület bálja a Koronán.

Február 16-án: Az ág. ev. nőegylet thea-estélye a Koronán.

Február 17-én: Mezőgazdák egyletének mulatsága a Koronán.

Márczius 1-én: Tiszti estély a Koronán.

Színház, művészet.

* **Hoffman meséje** című operette a jövő kedden kerül színre színházunkban a női hármasszerepben *Ledofsky* Mariskával. Kivüle részt vesznek az előadásban *Csongory Mariska*, *Ragányi Iza*, *Abonyi Aranka*, *Hunfy Imre*, *Csáky István*, *Ferenczy Károly*, *Breznay Géza*.

* **Jutalomjáték.** Szintársulatunk szép tehetségu és kiváló szorgalmu drámai szendéje, *Szarvassy Ilona* holnap veszi jutalomjátékát, mely alkalomból Mailhac és Halevy világhírű, nagyszabású jelenetekben gazdag színműve, „*Frou Frou*” kerül színre. *Szarvassy Ilona* tevékeny, igyekvő színésznő, kinek minden felléptét tanulmány, gond, helyes felfogás és jó alakítás jellemzi; s minden igyekezete oda irányult, hogy a közönségnek élvezetes és kellemes órákat szerezhesen. Igazán megérdemli, hogy a napi jutatomestéjén méltó elismerésben részesüljön.

* **Csáky István** színtársulatunk szép hangu báljának február 26-án lesz a jutalomjátéka. Színre kerül a „*Fenelányok*” életkép, melyen a jutalomjáték *Mokány* Berezi szerepét fogja játszani.

Törvénykezés.

§ **Esküszéki tárgyalások.** A miskolci esküdtbíróóság február hó 4-én kezdi meg működését. A ciklusra eddigelé a következő bűnügyek vannak előkészítve:

- Február 4-én: Gál István emberölés.
 „ 5-én: Pap Dániel és Kovács János halálos testi sértés.
 „ 6-án: Veres József halálos testi sértés.
 „ 7-én: Bolányi József és Bellér Dániel emberölés.
 „ 8-án: Sperka Antal emberölés.
 „ 9-én: Luser Ferdinánd és társai halálos testi sértés.
 „ 11-én: Gál Józsefné emberölés kísérlet.
 „ 12-én: Nagy Károly és Adorján János emberölés.
 „ 13-án: Ifj. Pócsik József emberölés.
 „ 14-én: Danarács István és társai emberölés.

Ezeket a bűnügyeket kívül még négy bűnügy lesz kitűzve tárgyalás alá. A tárgyalásokon *Ortvay* Miksa kuriai bíró, kir. törvényszéki elnök és *Pócs* Endre kir. törvényszéki bírák fognak elnökölni. A vádat *Bulyovszky* Gusztáv kir. ügyész, dr. *Szapár* József és dr. *Somossy* András kir. ügyész fogják képviselni. Védőkként szerepelni fognak: dr. *Frankfurter* Sándor 1-szer, *Évva* Ernő 1-szer, dr. *Kószegi* Armand 2-szer, dr. *Flamm* Dezső 6-szor, dr. *Borsodi* Ignác 1-szer, dr. *Reiner* Samu 1-szer.

CSARNOK. Nyulvadászaton.

Humoreszk. Irta: *Nótárius*.

Róka Lőrincz a szőlőpásztor, a kerek-hegyen, mint ilyenek, nem csak az a gondja, hogy a rá bízott vagyonban kár ne essék, hanem hogy melyik szőlőgazdánál lehet néha-néha egy kis itókafélét, furfanggal kivásalni. Különösen pedig téli időben folyamodik Lőrincz a furfanghoz, a mikor nem jár ki a szőlőbe egy gazda sem, ellenben ő jár jelenteni, hol az egyik, hol a másik gazdánál — holmi jelentéktelen dolgokat; de hát tulajdonképpen nem ez irányban járogat Lőrincz a pásztor, hanem hogy egy kis itókához jusson, a mi rendszerint kijár neki s nem ritka dolog, hogy kótyagosan kerül haza.

Hogy furfangos ember Róka Lőrincz a pásztor, eléggé bizonyítja az, hogy már harmadik esztendeje szolgálja a hegyközséget, s még mind ez ideig nem lehetett rá bizonyítani holmi lopás félet; pedig hát az is igaz, hogy a mióta az ő kezébe van letéve eme bizalmas állás — mintha kevesebb gyümölcs kerülne őszkor a kamarákba. A gyanu ugyan Róka Lőrincz a pásztor felé pislonga, de ő azt állítja, hogy gyümölcs csak azért van most keveseb, mert már azt is rágja a fenerosszpora!! — Szóval, Lőrincz a pásztor ez irányban mindég ki szokta magát vágni! Csak néha-néha vágja maga alatt a fát, t. i. akkor, a mikor be van rugva; mert ilyenkor aztán nem ismer se szőlőt, se gazdát; valamint hogy nem ritka, hogy még a hegyközség bíráját, Kolomp uramat sem respektálja s képes a saját tulajdon fundusáról kikergetni. Épen nem régebben is egy szikrában mult, hogy Róka Lőrincz, az alantás közeg a főlebbvalóját, a hegyközség bíráját, Kolomp uramat alaposan el nem dön-

geté, s ez mind csak azért, mert Lőrincz be volt rugva.

Ugy történt a dolog kérem, hogy egy hideg decemberi nap reggelén beállt Róka Lőrincz a pásztor, Kolomp uramhoz, jelenti, hogy holmi nyulféle rágja a tavalyi ótványokat; lehet ugyan, hogy ez nem így volt, de Lőrincz elérte célját, mert Kolomp uram menten megkínálta egy kis szilvóriummal, melyet ugyan Róka a pásztor, alig érzett meg, mivelhogy csak olyan gyűszűnyi ficsórral öntögetett befelé vagy négygyel, hanem hát utra valónak ez is elég, oszt ha nem csurog, hát cseppen!

Mikor aztán Kolomp uram tudára adta a pásztornak, hogy másnap szalonnasütés és nyulvadászat lesz, hát kért még egy kis áldomást, s ballagott kifelé. Kolomp uram pedig szaladt e gyenesen Cilander Flórishoz, az árpa-cukor gyároshoz, a kinek van egy 9 es Lancaster s különben is híres vadász hírből áll.

Lett aztán nagy készülődés, sürgés, forgás, az egyik egész nap a patronokat töltögette. Kolomp uram gondoskodott ételről és itatról, egyben pedig meghívta dr. Habarcsot is a vadászatra, a kinek gummipuskán kívül még eddig más fegyver nem igen volt a kezében, de hát úgy gondolta, hogy jó lesz hajtónak. Másnap délben aztán neki indultak a jó urak teljesen felpakolva mindenféle elemőzsiával s jóféle borocskával telt kulacsokkal; azonkívül a doktor egy nagy kampós botot szorongatott a hóna alatt, Kolomp uram meg egy sárgarigót ijesztő keletet kért kölcsön a szomszédjától, mert ő is csak tüzer volt katonáéknál, s hát ágyut csak nem lehet czipelni!! — Mint mondani szokták: jó kondícióban érkeztek az urak a célhoz, tudniillik a szőlő aljában levő almafához, a hol már javában melegedett rözsetűz mellett Róka Lőrincz a pásztor, meg az ő „Kormos“ kutyája. Mint afféle elfáradt utas, kipakolta Kolomp uram az elemőzsiát s sorjába állította a kulacsokat a havas földre, igaz ugyan, hogy Cilan-

der a vadász azt ajánlotta, hogy mennének előbb nyulvadászatra; de Kolomp uram s a doktor jobbnak vélték előbb meguzsonnázni, a mire Lőrincz a pásztor is helyeslőleg bólintott.

Vigan pattogott a tűz, csak úgy olvadozott a szalonna a nyárson, s bőségesen fogyott a borocsk; a nap is elbujni készült már a Bükk mögé, s sűrű köd ereszkedett le a völgybe és sötétedni kezdett. De nem csak ezt vették észre a falatozók, hanem azt is, hogy Róka a pásztor, meg a Kormos s a nagyobbik kulacs borocskát eltünt. Ez a körülmény gondolkodóba ejtette a nyulvadászokat egy kicsit: de hát már nem sok idő volt arra, hogy keresésére induljanak, s így inkább gyorsan összepakolóztak s megindították a vadászatot. Középen a gyáros ment a Lancasterrel, oldalt Kolomp és dr. Habarcs csináltak minél nagyobb zajt mindaddig, a míg a nagy diófa közelébe nem értek; mert itt észre vette Cilander Flóris a gyáros, hogy a fatövében mozog valami s csendre intvén a hajókat, ráduplázott — nem a nyulra, hanem a „Kormosra“.

Épen a legutolsó kortyot eresztette le a torkán Róka Lőrincz a pásztor, a mikor az ő kedves Kormos kutyájának a vonítását meghallotta; nem tudom, hogy mi volt az oka; de valószínűleg az el-emelt borocsk, a melytől alaposan berugott és a mely állapotban aztán összeapította volna a nyulvadászokat — ha azok idejekorán el nem illannak, ki a Kerek-hegynek, ki pedig a Beteg-völgynek vagy Bodónak.

Elég az hozzá, az urak kifáradva bár, de azért ép testtel találkoztak a Király-pinczénél, s vonultak az éj sötétjében nagy busan haza, fáradalmaikat kipihenni; de megfogadták, hogy a dolog „sub rosa“ maradjon.

A minap azonban beszéltem Róka Lőrincz-czel, a ki nagy dicsekedve beszélt nekem, hogy milyen jó napot csinált ő magának, még borocskát is ivott!!!

I. osztály.			II. osztály.		
Teljes			Fémáru-gyár.		
oxigén			Legujabb szerkezetű jégszekrények. Bor- és sörkimérő készülékek. Pincze-felszerelési cikkek. 2 Szénsavfürdő- berendezések.		
és		III. osztály.		Fémlemezési intézet.	
szikviz-gyár berendezések.		Uj hazai iparág.		Kirakat berendezések.	
Szifonok		Első Budapesti Staniol- és Fémkupak-gyár.			
minden nagyságban. (Uj modellek.)					
Folyékony szénsav és oxigén.					
Dr. Wagner és Társai egyesült gyárak m. b. t. BUDAPEST, IX., Tinódy-utca 3. (a Gizella- malom mögött.) Fióktelep: BÉCS XVIII. Schoppenhauerstr. 45.					

A vonatok érkeznek Miskolcra.

Nap szaka	Óra	Percz	A vonat nem	Honnan?
Éjjel	12	34	sz. v.	Ujhelyről
	1	31	sz. v.	Kassáról
	2	06	sz. v.	Budapestről
	2	58	sz. v.	Budapestről
Dél előtt	6	54	T.sz.v.	Forró-Enosról
	6	20	v. v.	Budapestről
	6	35	T.sz.v.	Szerencséről
	8	4	v. v.	Tornáról
	9	14	sz. v.	ánrévéről s Dobsináról
	9	25	sz. v.	Ujhelyről
	9	31	sz. v.	Kassáról
	9	23	sz. v.	Fülekről
	9	53	sz. v.	Budapestről
	Délután	12	37	sz. v.
12		52	sz. v.	Budapestről
1		40	sz. v.	Fülekről gőm. p. u.
1		0	sz. v.	Budapestről
2		56	sz. v.	Ujhelyből
3		16	sz. v.	Kassáról
5		42	sz. v.	Kassáról
Este	6	20	sz. v.	Budapestről
	7	43	v. v.	Tornáról
	11	44	v. v.	Fülekről

Pártoljuk a magyar ipart!

Legjobb Csontlevélpapír

„Adria”

HAZAI GYÁRTMÁNY!

Versenyez a külföld elsőrendű készítményeivel

A párisi kiállításon az „Arany érem”-mel kitüntetve.

KÉSZITIK

Csász. és kir.

udvari szállító

RIGLER JÓZSEF EDE

PAPIRNEMÜGYÁR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

BUDAPESTEN.

Löwy József fia Stamberger B. Kardos József Ferenczi B. Verő és Társa Gedeon András utraknál kapható.

SZLAVKOVSKY IMRE

takaréktűzhely- és épületlakatos

MISKOLCZ, Horváth-utca 27. sz. a.

Első miskolczi motorhajtásra berendezett

Alapított 1853.

lemez- és lakatosáru üzlet.

Ajánlom ujonnan berendezett nagyszabású műhelyemben készült **elejes és asztal-tűzhelyeimet**, mindenféle nagyság- és kiállításban, falazva kül-, belföldi és majolikás cseropekkel; — ugyszintén teljes vasból, csakis a legjobb anyagból s ezekből állandóan nagy raktárt tartok készletben. Abban a helyzetben vagyok, hogy elegans és csinos alakban, valamint gondos, czélszerű kiviteben mintaszerű és c melett szolid és tartós munkát állíthatok elő, úgy hogy bármely szolid konkurencziával versenyezhetek.

Ismét-elárusítók kedvezményben részesülnek,

Elvállalok továbbá **épületvasalásokat, folyosó-, lépcső és sár-rácsokat, vaskapukat, Wertheim-szekrényeket** a legegyszerűbbtől a legdíszesebb kivitelig.

Rajzoknál és költségvetéssel szívesen szolgálok.

Koksz-kályhákat napi 25 kr. díj mellett kölcsön adok.

Olcsó tűzhely bevásárlási forrás.

Legjobb a dr. FORTI-féle sebtapasz.

Forti László eredeti gyártmánya.

Legkifejlesztettebb hatása van és biztosan segít mindennemű sebnél. Egészi sebkénel a fájdalmat rögtön csillapítja, megszünteti és rövid használat után meg is gyógyítja. Női emlődajognál, minden nemű gyuladások, megkeményedések, csúszos és rheumatikus hántalmaknál, dagasztások és sérüléseknél, sőt még a legidültebb sebeknél is a leggyorsabban hat. A gyűléseket megelözi, felkasszítja és rövid idő alatt begyógyítja. Ezekon kívül még számtalan, itt fel nem sorolt esetben nyújt biztos gyógyulást.

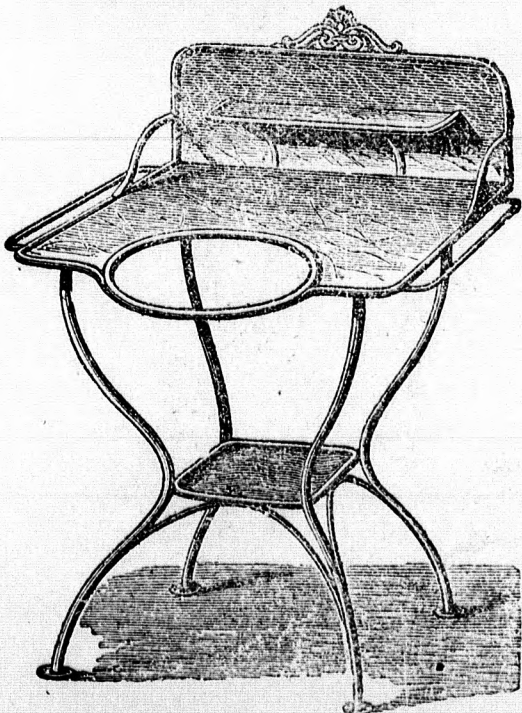
A dr. Forti-féle tapasz már 80 év óta nagy elterjedésségek örvend, mely idő alatt ez kezzett számtalan hűla-elismervény és köszönő irat, mi d annak különö gyógyhatásáról gondoskodik.

Mint hogy az utóbbi időben sok értéktelen hamisítvány is került forgalomba, szíves figyelembe ajánlom a csomagolásvé alárast, vedjegyet, valamint a pecséten látható F. L. betűt. Csakis a Forti László aláírással és vedjeggyel ellátott tapasz a valódi. Az utáztatok használatától mindenkit óva intek, mert ezek inkább kárára, mint hasznára vannak a szenvedőnek.

(A ki egy olyan csomagot beküld, mely a tenni aláírással és vedjeggyel ellátva nincsen, jutalomban részesül, mert a hamisítókát folytonosan törvényileg üldözöm.)

Árak: nagy csomag 1 fct, közép nagyságú 50 kr., kisebb 35 kr. Kapható a készítőnél a gyárban: Forti László Budapest, II. ker. Iskola-utca 24. Seidl-féle ház. Főraktár: Török József gyógyszerháza és dr. Egger gyógyszer, Váci-körút 17. Kapható továbbá valamennyi budapesti és minden nagyobb vidéki gyógyszerházaiban. 6...10

Pártoljuk a honi ipart!!!

Magyar gyártmány!!

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy **Miskolczon, Hunyady-utca 57. sz. a.**

vas-, fémbutor, sodrony-ágybetét, sodronyfonat kert és sárkerítésgyárat rendeztünk be.

Tömör vasból készítünk összecusukható ágyakat matraczezal és ruganyos betéttel; húzott vasból (vasbádognból) **gyermek-ágyakat, mosdókat, továbbá sodrony-ágybetéteket, sodronyfonatból lábtörlőket, egyszerű és díszes kocsii üléseket, kert-, virágágy- és sárkerítéseket, ablakfonatokat stb.**

A t. gazdálkodó közönség figyelmét különösen felhívjuk ló-, szarvasmarha, juh- és baromfiak elzárására igen czélszerű **sodrony-kerítéseinkre**, melyeket olcsó áron bocsátunk rendelkezésre.

Képes árjegyzékkel és költségvetéssel készséggel szolgálunk. Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Régi, rosz karban levő **vasbutorok átalakítását és javítását** elvállaljuk. Miatán gyártmányaink hazai anyagból magyar munkások által készítettetne s úgy kiállítás, mint jutányos ár tekintetében a külföldi gyártmányokkal kiállják a verseny, kérjük a n. é. közönség szives pártfogását.

Kiváló tisztelettel

Földy Antal és Társa

SZELÉNYI ÉS TÁRSA

Könyvnyomdája
Könyvkötészete
Dobozgyára

MISKOLCZON

Széchenyi utca

Családi és alkalmi

Értesítéseket

Meghívókat

elegáns kiállításban készít.

Segdivatosabb

Tánczrendek

nagy választékban.

